

บทที่ 12

ยุทธวิธีฝ่ายวิญญาณ

อำนาจของมาร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- บอกถึงมาร 3 ชนิด ที่โจมตีร่างกาย จิตใจและวิญญาณของมนุษย์
- อธิบายคุณค่าของของประทานในการจำแนกวิญญาณเพื่อจัดการกับอำนาจของมาร
- อธิบายว่าการถูกรวบงำโดยมารหมายถึงอะไร ?
- บอกถึงลักษณะของคนที่ถูกมารครอบงำ
- อธิบายว่าการถูกมารกดขี่หมายถึงอะไร ?
- บอกถึงลักษณะของคนที่ถูกมารกดขี่
- อธิบายว่า การถูกมารครอบครองหมายถึงอะไร ?
- บอกถึงลักษณะของคนที่ถูกมารครอบครอง
- สรุปรูปรับใช้ของพระเยซูในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของมาร
- ใช้แนวทางของพระคัมภีร์เพื่อเอาชนะอำนาจของมาร

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“คือเรื่องพระเยซูชื่อนาซาเร็ธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์ และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10.38)

คำนำ

ในบทที่แล้ว คุณได้ศึกษาถึงจุดเริ่มต้นของมาร ชื่อของมัน ตำแหน่งและโครงสร้าง การจัดองค์การ คุณเรียนรู้ว่ามารถูกซาตานควบคุมและกระทำให้สำเร็จวัตถุประสงค์ของมันตลอดทั่วทั้งโลก คุณเรียนรู้ว่าจุดหมายปลายทางสุดท้ายของมันคือ บึงไฟ (นรก)

ก่อนที่จะเรียนต่อไปในบทนี้ จงทบทวนความจริงพื้นฐานเกี่ยวกับมารที่อธิบายไว้ในบทที่ 5 แล้ว ศึกษาบทนี้ต่อไปซึ่งอธิบายกิจการของมารในโลกปัจจุบัน

ยุทธวิธีของซาตาน

อำนาจของมาร

เป็นเวลานานทีเดียวที่งานของมารถูกละเลยโดยคนหลายคนคิดว่าเป็นวิถีปฏิบัติที่ลึกลับของวัฒนธรรมในหมู่คนที่ไม่เชื่อพระเจ้า มันไม่ถูกนำมาพิจารณาว่าเป็นปัญหาที่ก้าวเข้ามาถูกรุกในชีวิตครอบครัวคริสตจักรและชาติต่างๆ

แต่มีคนมากมายรอบๆ ตัวเราที่ถูกทรมาณ เดือดร้อนและแม้แต่ถูกครอบครองโดยอำนาจของความมืดที่เรียกว่า มาร

ตามที่คุณได้เรียนแล้วว่ามารเป็นพลังแห่งอำนาจที่รวบรวมเป็นกลุ่มก้อน ซึ่งผู้เชื่อต่อสู้กับมัน (เอเฟซัส 6.12) มาร เป็นหน่วยงานที่ซาตานทำงานผ่านเพื่อให้สำเร็จวัตถุประสงค์ของมันในโลกนี้

พระเยซูกับมาร

คำสอนและงานรับใช้ของพระเยซูแสดงให้เห็นว่า วิญญาณของมารเป็นพลังแห่งความชั่วร้ายที่มีอยู่จริง สิ่งที่พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับมารและวิธีที่พระองค์จัดการกับมันให้รายละเอียดที่มีคุณค่าเกี่ยวกับยุทธวิธีของซาตาน

พระเยซูทรงยอมรับความจริงที่ว่า ซาตานเป็นหัวหน้าปกครองหมู่มารทั้งหลาย พระองค์ทรงสอนถึงความจริงและอำนาจของมาร พระองค์ตรัสว่า การขับอำนาจของผีมารซาตานออกได้เป็น หมายสำคัญว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาถึงแล้ว

จงอ่าน มัทธิว 12.22-30, มาระโก 3.22-27 และลูกา 11.14-23 เพื่อสรุปสิ่งที่พระเยซู ทรงสอนเกี่ยวกับมาร

มารปฏิบัติอย่างไร

ซาตานใช้มารเพื่อต่อต้านพระเจ้า แผนการและจุดประสงค์ของประชากรของพระองค์ มันยังทำสงครามต่อผู้ที่ไม่เชื่อเพื่อกันเขาไม่ให้ความจริงแก่ชาวประเสริฐ

มารทำงานผ่านร่างกายของชายและหญิงโดยการกดขี่และครอบครองเพื่อให้จุดประสงค์ของซาตานสำเร็จในโลกนี้

การต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้า เป็นวัตถุประสงค์ใหญ่ของซาตาน คำว่า “ซาตาน” หมายถึงถึง “ศัตรู” “ฝ่ายตรงข้าม” ซาตานนั้นเป็นศัตรูของพระเจ้าเป็นประการแรก (โยบ 1.6, มัทธิว 13.39) มันเป็นศัตรูของคนเป็นประการที่สอง (เศคาริยาห์ 3.1, 1 เปโตร 5.8)

เรากล่าวถึงมารได้ตามธรรมชาติของมัน ตัวอย่างเช่น มารตัวหนึ่งบอกถึงตัวมันเองใน 1 พงศกษัตริย์ 22.23 ว่าเป็น “วิญญาณแห่งการมุสา” “วิญญาณของหุนหวกและเป็นใบ้” ก็มีกล่าวถึงใน 1 มาระโก 9.25

ตามที่คุณได้เรียนในบทที่ 5 มารปฏิบัติโดยทางโครงสร้างที่ซาตานทำขึ้น มารกลุ่มหนึ่งหรือคนหนึ่งสามารถกดขี่หรือครอบครองคนได้ มารบางตนดุร้ายกว่ามารตนอื่น ๆ

มารมีธรรมชาติต่างๆกันปฏิบัติเป็นวิญญาณแห่งความเจ็บไข้ได้ป่วย วิญญาณแห่งการล่อลวงและวิญญาณโสโครก ซาตานใช้มันให้ทำสงครามต่อผู้กับมนุษย์โดยทางร่างกายจิตใจและวิญญาณ

วิญญาณแห่งความเจ็บไข้

เป็นวิญญาณที่สามารถก่อกร่างกายของผู้เชื่อเช่นเดียวกับผู้ที่ไม่เชื่อ

จงอ่านลูกา 13.10-17 ผู้หญิงคนนี้ได้รับความเดือดร้อนจากวิญญาณของความเจ็บไข้

เธออยู่ที่การนมัสการในวันสะบาโตและพระเยซูทรงเรียกเธอว่า “บุตรสาวของอับราฮัม” ความจริงทั้ง 2 ประการแสดงว่าเธอต้องเป็นผู้ที่ติดตามพระเจ้า แต่ร่างกายของเธอถูกรบกวนจาก ซาตาน มาเป็นเวลาถึง 18 ปี

ตัวอย่างอื่น ๆ ของอำนาจของมารที่ก่อกร่างกาย ดูได้จาก มัทธิว 12.22, 17.15-18, กิจการ 10.38, 2 โครินธ์ 12.7

วิญญาณแห่งการล่อลวง

วิญญาณเหล่านี้ก่อกร่างกายของมนุษย์ โดยล่อลวงเขาให้เชื่อหลักข้อเชื่อที่เท็จและถูกตัดสินไปสู่การพิพากษานิรันดร์ มันเป็นวิญญาณแห่งคำสอนเท็จ ลัทธิพอมดมอผี พระคริสต์เทียมเท็จ และครูสอนเท็จ

“พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่องลอย และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ” (1 ทิโมธี 4.1)

วิญญาณที่ล่องลอยนี้มีลักษณะล่องลอย มันทำการล่อลวงซึ่งทำให้บางคนเชื่อว่าเขามาจากพระเจ้า

“ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำหมายสำคัญ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (วิวรณ์ 16.14)

“คนนอกกฎหมายนั้นจะมาโดยการดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ และหมายสำคัญและการล่อลวงแห่งความเท็จ และอุบายธรรมต่างๆ สำหรับคนเหล่านั้น ที่จะต้องพินาศ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้” (2 เธสะโลนิกา 2.9-10)

วิญญาณแห่งการล่องลอยรวมถึง “วิญญาณของการทำนายโชคชะตา” ที่กล่าวไว้ในหนังสือ กิจการ

“เมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีทาสสาวคนหนึ่งที่มีผีหมอดูเข้าได้มาพบกับเรา เขาทำการทนายให้นายของเขาได้เงินเป็นอันมาก” (กิจการ 16.16)

วิญญาณแห่งการทำนายโชคชะตาปฏิบัติการในตั๊กม้อดู พ่อมดและการอ่านลายมือลูกแก้ว และคนอ่านใบชา โดยวิธีการที่ไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์นี้ วิญญาณแห่งการทำนายโชคชะตาบอก ถึงอนาคตหรือค้นพบความรู้ที่ไม่รู้โดยวิธีธรรมดา

วิญญาณแห่งการล่องลอยปฏิบัติการอย่างกระฉับกระเฉงในการทำให้เกิด “สิ่งที่ดูร้ายฝ่ายวิญญาณในสถานฟ้าอากาศ” มันอยู่และกระทำการในลัทธิพ่อมดหมอดูและทุกแห่งที่มีความมืด พลลาดทางหลักข้อเชื่ออยู่คุณจะได้เรียนมากขึ้นเกี่ยวกับ “สิ่งที่ดูร้ายฝ่ายวิญญาณในสถานฟ้าอากาศ” ในบทต่อไป

วิญญาณโสโครก

อำนาจของมารชนิดนี้ก่อวินาศกรรมชาติฝ่ายจิตใจของมนุษย์ มันรับผิดชอบต่อกิจการที่ผิด ศีลธรรม ความคิดที่สกปรก การทดลองและยุทธวิธีอื่น ๆ ของซาตานที่ใช้ผูกมัดชายและหญิง

เมื่อซาตานควบคุมคนๆ หนึ่งด้วยวิญญาณโสโครก มันอาจปฏิบัติการในบ้าน คริสตจักรและคนทั้งหมดในชาติ นี่จึงเป็นวิธีที่ซาตานทำงานในโครงสร้างระดับต่างๆ ในสังคม (ดู “เพื่อการศึกษาค้นคว้า” ของบทนี้) ดูตัวอย่างของวิญญาณโสโครกได้ใน มัทธิว 10.1, 12.43 และมาระโก 1.23-26

การกดขี่ การครอบงำ การครอบครอง

วิญญาณชั่วอาจ กดขี่ คนได้ การกดขี่ หมายถึงการเข้ามาต่อสู้อหรือผูกมัดจากภายนอก

วิญญาณชั่วจะทำการกดขี่ได้สำเร็จในหลายวิธี มันทำให้เกิดการหดหู่ใจ สร้างสถานการณ์ในด้านลบ และใส่ความคิดผิดๆ ลงไปในจิตใจ เช่น ความคิดในการฆ่าตัวตาย การผิดศีลธรรม ความไม่เชื่อ ความกลัว มารสร้างสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของซาตานซึ่งล่อลวงให้มนุษย์ทำบาป

“คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10.38)

มารสามารถครอบครองมนุษย์ได้ด้วยการครอบครองของมาร คือสภาวะที่วิญญาณชั่วหนึ่ง หรือมากกว่านั้นเข้าอาศัยในร่างกายมนุษย์ และควบคุมให้เขาเป็นเหยื่อทำตามประสงค์ของมัน

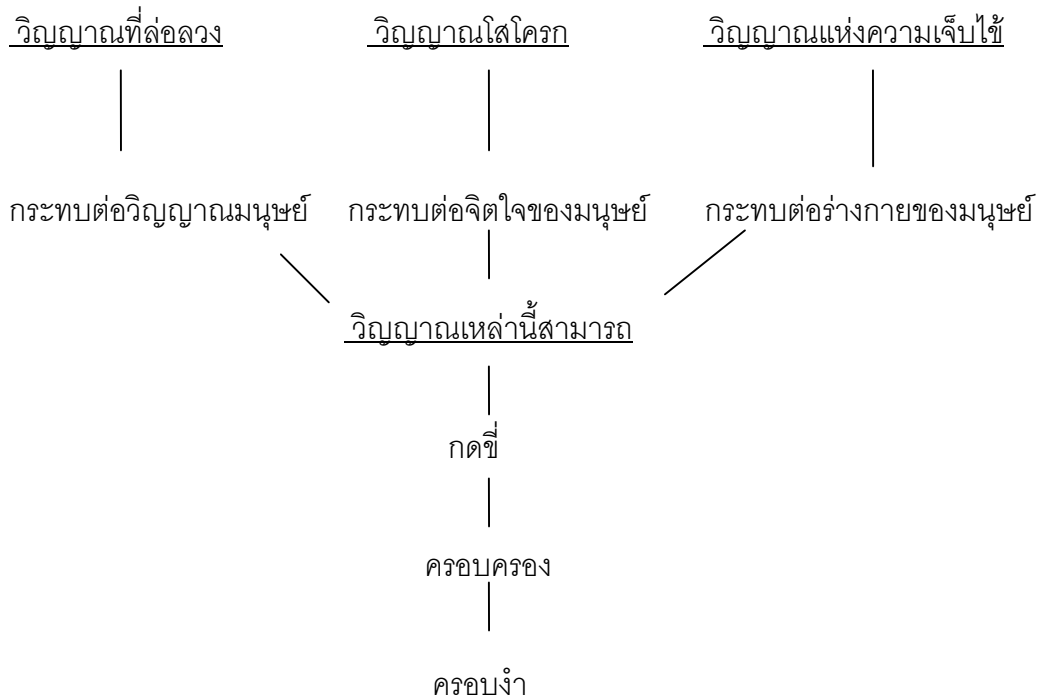
การครอบครองอาจเกิดขึ้นอย่างตั้งใจ คนอาจต้องการให้อำนาจวิญญาณชั่วครอบครองเขา เพื่อทำเสน่ห์ สापแช่ง เป็นแม่เมดหรือทำอำนาจเหนือธรรมชาติ

การครอบครองอาจเกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ คน ๆ นั้นไม่ต้องการถูกครอบครอง แต่เขาถูกครอบครองโดยการที่เขามีความคิด การกระทำที่บาปหรือติดต่อสัมพันธ์กับลัทธิพอมดหมอผี

อำนาจของมารที่กระทำในพ่อแม่ และบาปของพ่อแม่อาจมีผลกระทบต่อเด็กรุ่นต่อไปได้ (ดู อพยพ 20.5, 34.7 และ เฉลยธรรมบัญญัติ 5.9) ทำให้เกิดการครอบครองหรือกดขี่ของ มารในเด็ก ๆ ตามที่บันทึกไว้ในมาระโก 7.24-30 และ 9.17-21

มีสิ่งที่เรียกว่า ครอบงำ ของมาร เป็นสภาวะซึ่งคนอาจถูกครอบงำโดยความสนใจหรือการไปยุ่งเกี่ยวกับมาร เป็นการสนใจอย่างผิดธรรมดาในลัทธิพอมดหมอผี มารและซาตาน ซึ่งควบคุมความสนใจและการฝึกฝนด้วยวิธีที่ขึ้นากการครอบงำด้วยอำนาจของมาร อาจนำไปสู่การถูกมารครอบครองได้

แผนผังต่อไปนี้สรุปชนิดของมารและกิจกรรมของมัน

มารเข้าควบคุมคนได้อย่างไร

มารเข้าควบคุมได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. โดยทางเชื้อสาย มารอาจกดขี่หรือครอบครองคนเพราะมีการครอบครองหรือกดขี่มาก่อน ในพ่อแม่ ตามที่กล่าวมานั้น เห็นได้ในอิทธิพลของมารที่มีเหนือเด็กๆ (อพยพ 2.5, 34.7 และเฉลยธรรมบัญญัติ 5.9)

2. โดยทางความคิด ความคิดเป็นสนามรบที่สำคัญของซาตาน ถ้าซาตานสามารถควบคุมความคิดของคุณได้ มันก็จะควบคุมความประพฤติของคุณได้ในที่สุด การขาดการควบคุมจิตใจจะมีผลให้ขาดการใช้เจตนา สิ่งนี้จะนำไปสู่ความประพฤติที่บาป

การที่ยังคงมีความคิดและการกระทำบาปต่อไป อาจนำจากการกดขี่ไปสู่การครอบครองและในที่สุดก็จะมีจิตใจที่กบฏต่อต้าน ตามที่ได้อธิบายไว้ในโรม 1 ซึ่งเป็นจิตใจที่ถูกควบคุมทั้งหมด โดยความคิดที่ชั่วร้าย

3. โดยทางความประพฤติที่บาป ความคิดที่บาปนั้นในไม่ช้าก็จะถูกทำให้สำเร็จโดยการกระทำที่บาป ตัวอย่างเช่น ความคิดในการล่วงประเวณีจะนำไปสู่การล่วงประเวณีได้

เมื่อผู้เชื่อมีความคิดหรือการกระทำที่บาปต่อไปเรื่อยๆ เขาก็ “เปิดช่อง” ให้วิญญาณชั่ว (เอเฟซัส 4.27) มีช่องทางฝ่ายวิญญาณมากขึ้นเพื่อให้ศัตรูปฏิบัติการณ์ได้

ความบาปที่เกี่ยวข้องกับลัทธิพอมดหมอผี รวมทั้งวัตถุดิบเคารพ วรรณกรรม เสน่ห์ยาแฝด เป็นการกระทำที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งและดึงดูดให้อำนาจมารเข้ามาสู่เราได้

ผู้ไม่เชื่อที่มีชีวิตอยู่ในความบาปไม่เพียงแต่จะเปิดทางให้แก่การกดขี่ของอำนาจมาร แต่ยังคงเปิดให้เข้าครอบครองด้วย ตามที่คุณเรียนรู้แล้วว่าไม่มีการเป็นกลางในสงครามฝ่ายวิญญาณ คุณจะ อยู่ฝ่ายดีหรือเลว ฝ่ายพระเจ้าหรือซาตาน

ถ้าคุณเป็นของซาตานและไม่ได้รับการบังเกิดใหม่ในพระเยซูคริสต์ คุณก็เป็นของมัน มันจะ ใช้คุณกดขี่หรือครอบครองคุณตามที่มันปรารถนา

4. โดยทางความปรารถนา บางคนมีความต้องการให้ซาตานเข้ามาควบคุมด้วยอำนาจของมาร เขาทำเช่นนี้เพื่อให้มีอำนาจเหนือธรรมชาติหรือกระทำการอัศจรรย์

5. โดยทาง “บ้าน ” ที่ว่างเปล่า มารเห็นว่าร่างกายของคนที่มีนาศัยอยู่ในนั้นเป็นดั่งบ้าน (มัทธิว 12.44)

เมื่อคนที่ถูกปลดปล่อยจากอำนาจของมาร ไม่ได้เติมบ้านฝ่ายวิญญาณของเขาให้เต็มด้วยประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่และเติมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจของมารก็กลับเข้ามาอีก

6. โดยการอนุญาต บางทีพระเจ้าทรงอนุญาตให้อำนาจของมารเข้ามากระทำการเพื่อให้อำนาจสำเร็จวัตถุประสงค์พิเศษบางประการ ซึ่งเป็นการอนุญาตให้เป็นการทดลองผู้เชื่อเช่นในกรณีโยบ อาจเป็นการพิพากษาความบาปเช่นในกรณีของกษัตริย์ซาอูลก็ได้

ยุทธวิธีฝ่ายวิญญาณ

เอาชนะอำนาจของมาร

การจัดการกับอำนาจของมารไม่ใช่ว่าจะปล่อยให้มันเป็นงานของผู้รับใช้อาชีพ พระเยซูกล่าวว่า ผู้เชื่อทุกคนมีความสามารถที่จะเอาชนะอำนาจของมารได้

“...จะมีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงเหตุเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา...” (มาระโก 16.17)

พระเจ้าทรงใช้ฆราวาสชื่อ ฟิลิป ให้ขับผีออกในสะมาเรีย (กิจการ 8)

ไม่มีพื้นฐานในพระคัมภีร์ที่จะเชื่อว่า พระเจ้าตั้งใจให้ฆราวาสรับใช้ที่สำคัญนี้จำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อจะต้องวิ่งเข้าไปปะทะกับอำนาจของมาร โดยไม่ได้มีการเตรียมพร้อมอย่างดี เช่นที่บุตรของเสวาได้พบมา (กิจการ 19)

จำเป็นที่ผู้เชื่อจะไม่กลายเป็นคนที่สนใจเรื่องของมารมากเกินไป เราไม่ได้ถูกเรียกให้เรียนวิชาเอกเรื่องมาร ไม่มีของประทานฝ่ายวิญญาณในการ “ขับผีออก”

แต่ผู้เชื่อต้องไม่กลัวอำนาจของมาร เมื่อเผชิญกับผู้ที่กดขี่หรือถูกรบครอง ผู้เชื่อต้องมี ความรู้ และอำนาจที่จะนำการปลดปล่อยจากพระเจ้า

ยุทธวิธีต่อต้านฝ่ายวิญญาณต่อไปนี้จะช่วยผู้เชื่อให้มีชัยชนะเหนืออำนาจของมาร

ใช้ของประทานของการจำแนกวิญญาณ

เพื่อที่จะเอาชนะเหนือมาร จำเป็นที่จะต้องจำมั่นได้และรู้จักฤทธิ์ของมัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้ของประทานพิเศษฝ่ายวิญญาณเพื่อจุดประสงค์นี้ เรียกว่า “ของประทานในการจำแนกวิญญาณ” (1 โครินธ์ 12.10)

การจำแนก หมายถึง “ค้นพบ...ประเมินค่าและเห็นความแตกต่างระหว่าง” ของประทานในการจำแนกวิญญาณ ช่วยให้ผู้เชื่อจำแนกวิญญาณที่ปฏิบัติงานอยู่ในผู้อื่น อนุญาตให้เขาค้นพบ ประเมินค่าและแจกแจงวิญญาณที่ชั่ว

ของประทานในการจำแนกวิญญาณเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการกับอำนาจของมาร มันช่วยให้ผู้เชื่อแจกแจงทันทีว่าคน ๆ หนึ่งมีวิญญาณชั่วปฏิบัติการผ่านเขาหรือต่อสู้กับเขาหรือไม่ และป้องกันการล่อลวงโดยวิญญาณล่อลวงหรือวิญญาณที่มั่วสา คนที่มีของประทานนี้จะสามารถรู้ถึงกลยุทธ์ที่ชั่วร้าย และแรงจูงใจของอำนาจมาร

ค้นพบหมายสำคัญของการที่มารอยู่ในที่นั้น

ไม่ใช่ผู้เชื่อทุกคนมีของประทานพิเศษฝ่ายวิญญาณในการจำแนกวิญญาณ ถ้าผู้เชื่อไม่มี ของประทานนี้ก็ยังมีแนวทางในพระคัมภีร์ซึ่งจะช่วยในการค้นพบว่ามีมารครอบงำ การกดขี่และการ ครอบครองของมารหรือไม่

เมื่อหญิงชาวไซโรฟีเนียเข้ามาขอรับพระเยซูให้ขับผีโสโครกออกจากตัวบุตรสาวของเธอ เธอกล่าวว่า **“ลูกสาวของฉันมีผีเข้าอยู่ เป็นทุกข์ลำบากยิ่งนัก” มัทธิว 15.22**

เธอรู้ได้อย่างไร เธอรู้โดยดูจากอาการของลูก เราค้นพบได้โดยเพียงแต่สังเกตดูว่าวิญญาณชั่วทำอะไรกับคนๆ นั้น

การครอบงำของมาร เราจะสังเกตได้โดยที่คนๆ นั้นมีความสนใจฝักใฝ่อย่างผิดปกติ หรืออย่างควบคุมไม่ได้กับเรื่องของมาร ซาตาน หรือลัทธิต่างๆ คนเช่นนี้อาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกับปฏิบัติตน ของลัทธิ หรือเห็นว่า ทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาจากซาตานหรือมา หรือหมกมุ่น อยู่กับการศึกษาเรื่อง ของมาร และซาตาน

การกดขี่ของมาร

สังเกตได้จากหมายสำคัญต่อไปนี้

1. **การผูกมัดทางร่างกาย** “บุตรสาวของอับราฮัม” ซึ่งพระเยซูทรงปลดปล่อยจากวิญญาณแห่งความเจ็บไข้ นั้นถูกผูกมัดทางร่างกาย ดู ลูกา 13.10-17

ความเจ็บป่วยทุกชนิดไม่ได้เกิดจากอำนาจของมาร ความเจ็บป่วยบางชนิดเกิดจากการ ละเมิดกฎธรรมชาติ เช่น ไม่รับประทานอาหารที่เหมาะสมหรือดื่มน้ำไม่สะอาด ความเจ็บป่วย บางชนิดเป็น

การตีสอน กษัตริย์องค์หนึ่งในพระคัมภีร์ซึ่งไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าก็ถูกลงโทษด้วย หนอนในลำไส้ และสิ้นพระชนม์

2. การกดขี่ทางจิตใจ การรบกวนในความคิดหรือจิตใจเช่น การทรมานทางจิตใจ ความสับสน ความสงสัย การสูญเสียความทรงจำ ไม่รู้จักพักผ่อน การไม่สามารถให้เหตุผลหรือฟังผู้อื่น การช่างพูดมากหรือขี้อายผิดปกติอาจแสดงออกมาได้

ไม่ใช่ปัญหาทางจิตใจทุกชนิดที่เกิดจากซาตาน การท้อใจ การหดหู่ใจและการหลงทิศ อาจเกิดจากการแพ้อาหารบางชนิดหรือการที่สารเคมีในสมองไม่สมดุลย์

พระเจ้าทรงสามารถรักษาปัญหาและความเจ็บป่วยต่างๆ ซึ่งไม่ได้เกิดจากอำนาจของวิญญาณชั่ว เช่นเดียวกับน้าการปลดปล่อยในกรณีที่เกิดจากมาร

แต่ควรระวังที่จะไม่เหมาเอาว่า การเจ็บป่วยทุกอย่างหรือปัญหาทางจิตใจ เกิดจากวิญญาณชั่วไปทั้งหมด บางทีการเปลี่ยนแปลงวิธีการกินอาหารหรือวิถีชีวิตก็จะช่วยลดปัญหาได้ถ้าใครนั้นเกิดจากสาเหตุธรรมชาติเช่น การกินอาหารไม่เหมาะสมหรือดื่มน้ำไม่สะอาด

3. ปัญหาทางอารมณ์ ความเดือดร้อนในอารมณ์ซึ่งเกิดขึ้นบ่อย ๆ รวมทั้งความขมขื่น ความเกลียด ความโกรธ ความกลัว การไม่ยอมรับ การสงสารตัวเอง ความริษยา ความหดหู่ใจ ความวิตกกังวล ความไม่ปลอดภัย ความรู้สึกด้อย

4. ปัญหาทางวิญญาณจิต ความยากลำบากในการเอาชนะความบาป รวมทั้งนิสัยบาป ความผิดพลาดในข้อเชื่อหรือล่อลวง รวมทั้งการเป็นทาสต่อวัตถุและหนังสือหรือลัทธิต่าง ๆ

5. สถานการณ์ มารอาจสร้างสถานการณ์ที่ยู่ยากขึ้นมากดขี่ สถานการณ์เช่นนี้มักทำให้เกิดความสับสน และสามารถเห็นได้ว่าเป็นมาจากมาร เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งความ วุ่นวาย (1 โครินธ์ 14.33, ยากอบ 3.16)

การครอบครองของมาร อาจเห็นได้จากหมายสำคัญดังต่อไปนี้

1. การเข้าสิงของวิญญาณโสโครก มาระโก 5.2 เห็นได้จากความไม่สะอาดทางจริยธรรมพื้นฐาน อาจรวมถึงการอยากเดินไปโดยไม่สวมเสื้อผ้า (ดู ลูกา 8.27)

2. การมีเรี่ยวแรงกำลังมากผิดปกติ คนแสดงให้เห็นเรี่ยวแรงมากกว่าความสามารถปกติ เช่น ใน มาระโก 5.3 และ ลูกา 8.29

3. การโกรธเกรี้ยวกราด มาระโก 5.14-29, ลูกา 8.26-39, อาจตามมาด้วยมีน้ำลาย ฟุ่ปาก

4. การต่อต้านต่อเรื่องของฝ่ายวิญญาณ มาระโก 6.7, 1.21-28 มารู้จักพระเยซูทันที และขอให้พระองค์จากมันไป ความกลัวในพระนามของพระเยซู การอธิษฐานและพระวจนะและ การดูหมิ่นสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณคือ อาการของการครอบครองของมาร

5. การเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพและ/หรือเสียง มาระโก 5.9 คนที่ปกติเป็นคนขี้อาย อาจกลายเป็นคนก้าวร้าวหรือรุนแรง อาจมีผลกระทบต่อกิริยาอาการหรือรูปร่างหน้าตา ลักษณะทางจริยธรรมและสติปัญญาอาจเปลี่ยนแปลงไป เสียงอาจเปลี่ยนไปด้วย

6. ตามมาด้วยความเดือดร้อนทางร่างกาย ในกรณีที่มาครอบครอง เป็นธรรมดาที่จะมีความเดือดร้อนของระบบความคิดและประสาท (ดูมัทธิว 9.33, 12.22, มาระโก 5.4-5) อาจรวมถึงการ “พอมแข็ง” หรือหมดแรงไปทุก ๆ ที่ (ดู มาระโก 9.14-29)

7. การทำร้ายร่างกายตนเอง มัทธิว 17.14-21 บุตรของชายผู้นี้ตกลงไปในไฟ

8. ความโกรธอย่างรุนแรง ลูกา 8.28 กล่าวหาชายผู้นี้ส่งเสียงร้องไป เพราะมีความทรมาณภายในอย่างแรงเนื่องจากถูกมารครอบครอง

9. ไม่สามารถมีชีวิตที่ปกติสุขได้ ลูกา 8.27 ชายผู้นี้ไม่อาจอยู่ในสังคมได้ ต้องอาศัยตามถ้ำในที่ฝั่งศพ

10. มีความสามารถบอกอนาคต หรือค้นพบสิ่งที่ยังไม่รู้ได้ ด้วยวิธีที่ไม่ได้เป็นไปตามพระคัมภีร์ ผู้หญิงในกิจการ 16.16 เป็นผู้ที่ “ถูกครอบครอง” โดยวิญญาณของการทำนายโชคชะตา

ผู้เชื่อและการครอบครองของมาร

ในการจัดการกับอำนาจของมาร จำเป็นที่ต้องเข้าใจว่าผู้เชื่อที่แท้จริงและบังเกิดใหม่แล้วจะไม่ถูกมารครอบครอง

“ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด” (1 โครินธ์ 6.19-20)

เมื่อคุณเป็นของพระเจ้าและเต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณไม่อาจที่จะเป็นของซาตานและเต็มด้วยวิญญาณของมันในขณะเดียวกันได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่อยู่ใน “วิหาร” เดียวกับซาตาน

แต่นั้นไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อไม่อาจที่จะถูกระทบจากอำนาจของมาร อำนาจเหล่านั้นเองที่เราต่อสู้ขณะนี้

ซาตานใช้อำนาจของมารเพื่อโจมตีผู้เชื่อจากภายนอก โดยการกดขี่ซึ่งมีอาการตามที่เราได้ พูดไปแล้ว แต่มันไม่สามารถเข้าครอบครองผู้เชื่อที่แท้จริงได้

“การครอบครอง” ซึ่งให้เห็นว่ามีการเข้าไปอยู่ภายใน “การกดขี่” หรือผูกมัดแสดงว่ามีการควบคุมจากภายนอก

กิจกรรมของผู้เชื่ออาจถูกนำไปโดยซาตานถ้าเขายอมให้อำนาจของมารมากดขี่เขา การที่มารมากดขี่หรือผูกมัดด้วยอำนาจของวิญญาณชั่วทำให้ซาตานใช้เขาเพื่อจุดประสงค์ที่ชั่วช้าได้

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเปโตร อัครสาวกของพระเยซูถูกซาตานใช้ให้พยายามเบี่ยงเบนพระเยซูจากการที่ต้องทนทุกข์ทรมานเพื่อบาปของมวลมนุษย

เมื่อพระเยซูทรงอธิบายถึงการทนทุกข์ที่พระองค์จะต้องประสบ เปโตรกล่าวว่า

“พระองค์เจ้าข้า ให้เหตุการณ์นั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์เถิด อย่าให้เป็นอย่างนั้นแก่พระองค์เลย” (มัทธิว 16.22)

พระเยซูทรงตรัสกับเปโตรว่า

“พระองค์จึงหันพระพักตร์ตรัสกับเปโตรว่า “อ้ายซาตานจงไปให้พ้น เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เพราะเจ้าคิดอย่างคนมิได้คิดอย่างพระเจ้า” (มัทธิว 16.23)

พระเยซูไม่ได้หมายความว่าเปโตรเป็นซาตาน พระองค์ทรงเห็นว่าในขณะนั้นเปโตรได้อนุญาตให้ซาตานกระทำกิจผ่านตัวเขา เขาไม่ได้ถูกมารเข้าครอง แต่เขาอนุญาตให้วิญญาณของซาตานมี อิทธิพลต่อเขา

ผู้เชื่อนั้นโดยการกระทำของเขาเองได้ให้ออกาสแก่ซาตานที่จะใช้เขา

“และอย่าให้ออกาสแก่มาร” (เอเฟซัส 4.27)

เมื่อบุคคลใดบังเกิดใหม่ ชื่อของเขาถูกเขียนไว้ในหนังสือพิเศษในสวรรค์เรียกว่าหนังสือแห่งชีวิต ผู้ที่มีชีวิต ผู้ที่มีชื่อในหนังสือนี้เท่านั้นที่จะเป็นพลเมืองในสวรรค์ชั่วนิรันดร์

“และถ้าผู้ใดไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ” (วิวรณ์ 20.15)

เป็นไปได้ที่คุณจะมีชื่อเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต แต่ต่อมามันต้องถูกลบออกไปเพราะว่าได้หันกลับไปดำเนินชีวิตที่บาป

“ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาวและเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์” (วิวรณ์ 3.5)

ถ้าผู้เชื่อยังคงอยู่ในความบาปที่ไม่ได้สารภาพ จะมีจุดหนึ่งที่เขาหยุดเป็นคริสเตียนได้

อัครสาวกเปาโลแสดงความห่วงใยที่เขาจะไม่ถูก “ขว้างทิ้งไป” หลังจากที่ได้เทศนาแก่ผู้อื่น

“แต่ข้าพเจ้าก็ทูลสร้างกายให้มันแข็งจนอยู่มีอ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้” (1 โครินธ์ 9.27)

(คำว่า “ใช้การไม่ได้” ในภาษาอังกฤษใช้คำที่แปลว่า “ถูกขว้างทิ้งไป”)

เปาโลรู้ดีว่าความบาป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความบาปของเนื้อหนังที่ทำต่อเนื่องโดยไม่ได้
 สรรภาพ อาจมีผลให้สูญเสียวิญญาณของเขาเองแม้ว่าเขาจะได้เทศนาแก่ผู้อื่นก็ตาม

ถ้าคุณยังอยู่ในความบาป ทำยที่สุดคุณก็จะหลงหาย หมายความว่า คุณจะไม่มีผู้ที่ติดตาม พระ
 เยชูที่แท้จริง

ถ้าคุณยังคงทำบาปที่รู้ดีและไม่ได้สรรภาพต่อไป ไม่มีใครบอกคุณได้ว่าตรงจุดใดที่คุณหยุด
 (เลิก) เป็นสาวกของพระเยซูและได้กลับไปเป็นส่วนของอาณาจักรของมารอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าทรง เป็น
 ผู้ตัดสินในจุดนี้ แต่เมื่อมันเกิดขึ้น คุณก็กำลังเปิดช่องให้แก่การโจมตีของศัตรูมากขึ้น รวมถึง ความเป็น
 ไปได้ที่จะถูกมารเข้าครอบครองตัวคุณ

นี่จึงเป็นสาเหตุที่ว่าทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญเมื่อเราทำบาป ที่เราจะต้องสรรภาพบาปทันทีและ
 หันกลับจากความอธรรม

**“ถ้าเราสรรภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็ทรงโปรดยกบาป
 ของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น**

**ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่ได้ทำบาป ก็เท่ากับเราทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสมุสา และพระดำรัส
 ของพระองค์ก็มีได้อยู่ในเราทั้งหลายเลย” (1 ยอห์น 1.9-10)**

พระเยซูทรงถูกขนานนามว่าเป็นพระวาทะของพระเจ้าในหลาย ๆ แห่งในพระคัมภีร์ ถ้าพระ วา
 ทะของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในเราแล้วพระเยซูก็ไม่ได้ทรงอยู่ในเราด้วย

ใช้วิธีการของพระเยซู

งานรับใช้ส่วนใหญ่ของพระเยซูประกอบด้วยการจัดการกับอำนาจของมาร วิธีที่พระเยซู ทรงจัด
 การกับมาร แสดงให้เห็นยุทธวิธีต่อต้านฝ่ายวิญญาณที่มีคุณค่าแก่ผู้เชื่อ ที่จะใช้เพื่อเอาชนะอำนาจของ
 มาร

แบบอย่างของพระเยซูและสิทธิอำนาจในพระนามของพระองค์ให้พื้นฐานของพระคัมภีร์ เพื่อ
 จัดการกับอำนาจของมาร

พระเยซูทรงรับใช้แก่ “ทุกคน” ที่มาหาพระองค์ด้วยปัญหาเรื่องมาร เปโตรกล่าวแก่พระเยซู ว่า

**“คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
 และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไรและพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคน ซึ่ง
 ถูกมารเบียดเบียนเพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10.39)**

บันทึกเรื่องราวที่พระคริสต์ทรงจัดการกับอำนาจของมาร พบได้ในหนังสือมัทธิว มาระโก ลูกา เราได้ให้เหตุการณ์พิเศษของการเผชิญกับมารไว้ข้างล่างนี้ จงศึกษาเรื่องราวแต่ละตอนในพระคัมภีร์ของคุณก่อน แล้วจึงอ่านคำสรุปในข้ออ้างอิงต่อไปนี้

เหตุการณ์ ผู้หญิงในธรรมศาลา ซึ่งมีวิญญาณแห่งความเจ็บไข้ (ลูกา 13.10-17)

สรุป หญิงผู้นี้กำลังร่วมในการนมัสการวันสะบาโตและพระเยซูทรงเรียกเธอว่าเป็น “บุตรสาวของอับราฮัม” เราสันนิษฐานได้ว่าเธอเป็นผู้ชอบธรรม ยำเกรงพระเจ้า แต่วิญญาณแห่งความเจ็บไข้ได้ผูกมัดเธอไว้ถึง 18 ปี

ในงานรับใช้ของพระองค์ พระเยซูทรงชี้ความแตกต่างระหว่างความเจ็บป่วยธรรมดาทางร่างกาย ซึ่งรักษาได้โดยการวางมือหรือเจิมด้วยน้ำมัน กับกรณีของความเดือดร้อนที่มาจากมาร

ในกรณีของผู้หญิงซึ่งถูกผูกมัดจากภายนอกซึ่งเป็นผลของความเดือดร้อนจากมารนั้น วิญญาณที่ผูกมัดเขาต้องปล่อยเขา

ในกรณีของผู้ที่ยังไม่เชื่อที่เจ็บป่วยเนื่องจากมาร มารถูกขว้างทิ้ง (ขับไล่) ให้ออกไป

การรักษาผู้หญิงคนนี้เกิดขึ้นในมีการนมัสการปกติ ทำให้พวกผู้นำศาสนา และหัวหน้าธรรมศาลาต่อต้าน

การจัดการกับอำนาจของมารยังมีอุปสรรคจากบรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณ บ้างไม่เชื่อว่ามิวิญญาณ บ้างก็ไม่เชื่อว่าวิญญาณจะเข้าสิง หรือมีอำนาจได้

การปลดปล่อยนี้ พระเยซูทรงวางมือลงบนหญิงที่ถูกผูกมัด ทันใดนั้นเธอก็ถูกทำให้ตัวตรงขึ้น และสรรเสริญพระเจ้า

ในการรับใช้ที่แท้จริงต่อการกดขี่หรือการครอบครองของมารนั้น พระเจ้าควรได้รับเกียรติ ไม่ใช่คนที่พระเจ้าทรงใช้ในขบวนการปลดปล่อย

เหตุการณ์ บุตรสาวของหญิงชาวไซโรฟินีเซีย (มาระโก 7.24-30, มัทธิว 15.21-28)

สรุป หญิงสาวผู้นี้ มีวิญญาณโสโครกซึ่งมารดาของเธอ รู้ได้จากการแสดงออกภายนอกของวิญญาณนั้น เธออธิบายถึงบุตรสาวว่า “เป็นทุกข์ลำบากนัก”

พระเยซูทรงรักษาเด็กสาวเพราะความเชื่อมากที่มารดาของเธอแสดงออกมา บุตรสาวไม่เคยอยู่ ต่อหน้าพระเยซู ซึ่งแสดงว่าในการรับใช้ที่เกิดผลแก่ผู้ที่ถูกซาตานกดขี่หรือครอบครอง นั้นผู้รักษาไม่จำเป็นต้องปรากฏกายก็ได้

เหตุการณ์นี้และถัดไปนี้ แสดงว่าเด็ก ๆ ถูกซาตานกดขี่หรือครอบครองได้

เหตุการณ์ เด็กชายหูนวกเป็นใบ้ (มาระโก 9.14-29, มัทธิว 14.14-21, ลูกา 9.37-43)

สรุป พ่อซึ่งมีลูกชายคนเดียวมาหาพระเยซูให้ทรงรักษาลูกชายของเขา

การครอบครองของมารในเด็กนี้รวมถึงการเป็นใบ้และหูนวก การอธิบายในมัทธิว มาระโก และลูกา แสดงให้เห็นว่ามารทำให้เด็กชายทุกข์เดือดร้อน ทำให้เขาตกลงไปในไฟและน้ำ

บางครั้งมารทำให้เขาล้มซัดดินไปและน้ำลายฟูมปาก ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน เขามักถูกทำร้ายให้บาดเจ็บโดยวิญญาณนี้ และการที่มีมารอยู่ในตัวเขาทำให้เขาฝ่ายผอมซูบซีดไป

สาวกของพระเยซูพยายามขับผีในเด็กคนนี้ออกไป แต่ไม่สำเร็จ

ลูกาบันทึกว่า ขณะที่เด็กชายมาหาพระเยซู มารทำให้เขาล้มซัดดินไป พระเยซูขานาวิญญาณและทรงรักษาเด็กนั้น มัทธิวบันทึกว่าพระเยซูทรงขานามารและพระองค์จากไป และเด็กชายก็ได้รับการรักษาในชั่วโง่งนั้น

บันทึกในมาระโกถึงการเผชิญกับมารนี้ให้รายละเอียดมากกว่าในมัทธิวและในลูกา เขบันทึกว่าพระเยซูถามพ่อเขาว่าเด็กถูกรมารครอบมานานเท่าใด พ่อของเขาบอกว่าสภาพเช่นนี้มีมา ตั้งแต่เด็ก

พระเยซูทรงเน้นให้พ่อของเด็กรู้ถึงความสำคัญของความเชื่อ แล้วก็ตรัสกับวิญญาณหูนวกเป็นใบ้และให้มันออกมาและไม่เข้าไปอีกเลย วิญญาณร้องออกมาและออกไป ทิ้งให้เด็กอยู่ในสภาพที่เหมือนตาย แต่พระเยซูทรงจับมือเด็กและอุ้มเขาขึ้นมา

เมื่อสาวกถามพระเยซูว่าเหตุใดเขาจึงขับผีออกไม่ได้ พระเยซูตอบว่า

“เพราะเหตุพวกท่านมีความเชื่อน้อย ด้วยเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า “จงเลื่อนไปจากที่นี่ไปที่โน่น มันก็จะเลื่อน สิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งท่านทำไม่ได้ จะไม่มีเลย” (มัทธิว 17.20-21)

คำตอบของพระองค์ทำให้เห็นความสำคัญของความเชื่อ การอธิษฐานและการถืออดในการจัดการกับอำนาจของมาร พิสูจน์ให้เห็นว่ามารบางตัวขับออกได้ยากกว่าบางตัว เพราะพระเยซูตรัสว่า **“ผิอย่างนี้จะขับให้ออกไม่ได้เลย ถ้าปราศจากการอธิษฐานและถืออด”**

เหตุการณ์ มารในธรรมศาลา (มาระโก 1.23-28, ลูกา 4.31-37)

สรุป แม้ว่าชายผู้นี้อยู่ในธรรมศาลา พระเยซูก็ไม่ได้เรียกว่าเขาเป็นบุตรของอับราฮัม หรือชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นผู้ติดตามพระเจ้า

คนที่อยู่ในคริสตจักรอาจเป็นผู้ไม่เชื่อและมีมารครอบครองได้ การไปโบสถ์ไม่ได้รับประกันว่าเขามีประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่หรือมีอิสรภาพจากอำนาจของมาร

การครอบครองนี้มีมารมากกว่าหนึ่ง เพราะใช้คำว่า “เรา” อย่างไรก็ตามมารตัวหนึ่งเป็นผู้พูด เราได้จากคำว่า “ฉัน” (ประโยคที่ว่าเรารู้ว่าท่านเป็นผู้ใด คำว่า เรา ภาษาอังกฤษใช้ 1)

เมื่อมารเริ่มต้นพูด พระเยซูทรงบอกให้มันนิ่ง หมายถึง เงียบเสียง พระองค์ทรงขนาบ มารมัน ก็ทำให้คนนั้นชักร้องเสียงดัง ทำให้เขาล้มลงและออกไปจากเขา

คนที่เห็นเหตุการณ์นี้ประหลาดใจในสิทธิอำนาจและอำนาจที่พระเยซูทรงจัดการกับวิญญาณโสโครก

เหตุการณ์ คนตาบอดและเป็นใบ้ซึ่งเป็นมาจากมาร (มัทธิว 12.22-29, มาระโก 3.22-27, ลูกา 11.14-22)

สรุป การครอบครองในที่นี้รวมถึงความทุกข์ร้อนทางร่างกายโดยการตาบอดและเป็นใบ้ พระเยซูทรงรักษาชายผู้นี้โดยการขับผีออกจากเขา ทำให้เขาสามารถพูดและเห็นได้หลังจากการปลดปล่อย

พระเยซูทรงให้คำสอนที่กว้างขวางที่สุดของพระองค์ที่เกี่ยวกับการขับผีออก คำสรุปของ คำสอนนี้แสดงให้เห็นว่า

- บ้านที่แตกแยกไม่สามารถยืนอยู่ได้ มารเรียกร่างกายที่มันเข้าไปอาศัยอยู่นั้นว่า “บ้าน” เป็นไปไม่ได้สำหรับมารและพระวิญญาณของพระเจ้าที่จะอยู่ในบ้านเดียวกัน
- ราชอาณาจักรหรือเมืองที่แตกแยกไม่อาจยืนอยู่ได้
- ซาตานขับไล่ซาตานออกไม่ได้
- การขับผีออกเป็นส่วนของงานรับใช้ในราชอาณาจักรของพระเจ้า
- มารถูกขับออกโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
- จำเป็นที่จะต้องผูกมัดผู้ที่แข็งแรง(ซาตาน) ก่อนที่จะพยายามขับมันออกไป (ทำให้กิจการของมันเสียไป)

- ไม่มีพื้นที่เป็นกลางในสงครามฝ่ายวิญญาณ ถ้าคุณไม่อยู่กับพระเยซู คุณก็ต่อสู้พระองค์
- เมื่อวิญญาณโสโครกถูกขับออกจากคน มันก็หาทางกลับเข้าไปใหม่ในร่างกายมนุษย์
- ถ้าคนที่มีผีมารออกไปแล้วไม่เติมบ้านฝ่ายวิญญาณของเขาให้เต็ม มารจะกลับมาพร้อม กับมารตัวอื่น ๆ สภาวะสุดท้ายก็คือคน ๆ นั้นจะเลวร้ายกว่าในตอนเริ่มต้น

เหตุการณ์ ผีมารแห่งเมืองเกราซา (มาระโก 5.1-20, มัทธิว 8.28-34, ลูกา 8.26-34)

สรุป ตามหนังสือมัทธิว ชาย 2 คน ถูกมารครอบครอง เขาดูร้ายจนไม่มีผู้ใดควบคุมเขาได้ และอาศัยอยู่ในถ้ำ มาระโกและลูกาเน้นสภาวะที่น่ากลัว และการปลดปล่อยคนหนึ่งในสองคนนี้ ซึ่งมีสภาวะที่เลวที่สุดเท่าที่พบมาในระหว่างการรับใช้ของพระเยซู

ตรงนี้เราเห็นมารหลายตัวเข้าครอบครอง ชายทั้งสองได้รับผลกระทบจนเขาไม่อาจอาศัยในสังคมปรกติได้ เขาอาศัยอยู่ตาม หลุมศพ

มารอยู่ในคนหนึ่งเรียกตัวเองว่า “กอง” เพราะว่ามีหลายตน ทำให้ไม่สามารถผูกมัดเขา ด้วยโซ่ มารทรมานเขามากจนเขาร้องไปทั่ว เอาหินเชือดเนื้อของตัวเองและไม่สวมเสื้อผ้า

มารจำพระเยซูได้และถามว่าพระองค์มาทรมานมันก่อนเวลาหรือ “เวลาของมัน” หมายถึง การพิพากษาสุดท้ายไปสู่บึงไฟ (นรก)

การที่มันขอร้องอย่าให้ส่งมันออกไปนอกเมือง แสดงว่ามารอาจถูกซาตานมอบหมายให้ไปสู่ดินแดนเฉพาะที่

พระเยซูทรงอนุญาตให้มันเข้าไปอยู่ในฝูงสุกรเมื่อพระองค์ทรงขับมันออกไป ซึ่งทำให้สุกรตาย ชาวเมืองขอให้พระเยซูจากไปเสีย หมูซึ่งเป็นเครื่องยังชีพของเขา มีความสำคัญต่อเขามาก กว่า การปลดปล่อยคนจากอำนาจของมาร

เหตุการณ์อื่นๆ นอกเหนือจากเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงประสบเหล่านี้แล้ว พระคัมภีร์ยังให้ ข้ออ้างอิงทั่วไปถึงงานรับใช้ของพระองค์ต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอำนาจของมาร

ในข้ออ้างอิงต่อไปนี้มีการใช้คำว่า “ได้รับการรักษา” เพื่ออธิบายว่าพระเยซูทรงจัดการ อย่างเป็นไรกับผีมาร มัทธิว 4.24, ลูกา 6.18

ในข้ออ้างอิงต่อไปนี้มีคำว่า “ขับออกไป” ถูกใช้เพื่ออธิบายยุทธวิธีของพระองค์ มาระโก 1.32, 39, 6.13

ลูกา 4.41 บันทึกไว้ง่ายๆ ว่ามาร “ออกมาจาก” ลูกา 7.21 ซึ่งให้เห็นว่าพระองค์ “ทรงรักษา” เขา มัทธิว 8.16 บันทึกว่า พระองค์ “ขับมันออกไปด้วยคำพูดของพระองค์”

มาระโก 16.9 และ ลูกา 8.2-3 ซึ่งแจ้งว่าพระเยซูทรงขับผี 7 ผี ออกจากมารีมักดาลา

ใช้อำนาจที่คุณได้รับมอบหมาย

พระเยซูทรงให้ความสามารถแก่สาวกของพระองค์ที่จะใช้วิธีของพระองค์ ในการจัดการกับอำนาจของมาร

ประการแรกพระองค์ทรงแจกจ่ายอำนาจนั้นแก่สาวกของพระองค์

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนของพระองค์มา แล้วก็ประทานอำนาจให้เขาขับ ผีร้ายออกได้ และให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้” (มัทธิว 10.1)

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมา แล้วทรงใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ ๆ ทรงประทานอำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้” (มาระโก 6.7)

พระองค์แจกจ่าย (กระจาย) อำนาจเดียวกันนี้แก่ผู้เชื่อทุกคน

“มีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดที่นั่น คือเขาจะขับผีออกในนามของเรา” (มาระโก 16.17)

“จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนตายแล้วให้ฟื้น คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด และจงขับผีให้ออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่า ๆ จงให้เปล่า ๆ” (มัทธิว 10.8)

การจัดการกับมาร : แนวทางพิเศษ

1. เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ควรใช้ทีมผู้เชื่อในการผูกมัดหรือขับไล่มาร พระเยซูส่งสาวกของพระองค์ออกไปเป็นคู่ ๆ ในงานรับใช้นี้

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมา แล้วทรงใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ ๆ ทรงประทานอำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้” (มาระโก 6.7)

2. พระเยซูทรงสอนว่าก่อนอื่นเราต้องผูกมัดศัตรูแล้วจึงใช้อำนาจเหนือมัน

“หรือใครจะเข้าไปในเรือนของคนที่มีกำลังมากและปล้นเอาทรัพย์ของเขาอย่างไรได้ เว้นแต่จะจับคนที่มีกำลังมากนั้นมัดไว้เสียก่อน แล้วจึงจะปล้นทรัพย์ในเรือนได้” (มัทธิว 12.29)

3. ถ้าอำนาจของมารกำลังผูกมัดโดยการกดขี่จากภายนอก เราควรอธิษฐานให้การผูกมัดของมันถูกปลดปล่อยออกและให้อำนาจของมันถูกผูกมัด

ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงปลดปล่อยผู้หญิงในธรรมศาลาจากวิญญาณของความเจ็บป่วย เธอไม่ได้ถูกรักษาแต่ถูกกดขี่ การขับผีออกจึงไม่จำเป็น

4. ในกรณีของการที่มารเข้าครอบครอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะขับผีออกในนามของพระเยซู ไม่ใช่สิทธิอำนาจในอำนาจหรือความสามารถของเราเอง แต่ในพระนามของพระองค์ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องใช้พระนามของพระเยซูในการอธิษฐานเพื่อขับผีออก

ความเชื่อ การถืออด และการอธิษฐาน เป็นสิ่งจำเป็นในการขับผีออก จงอ่านบันทึกในมัทธิว 17.14-21 เราไม่จำเป็นต้องตะโกนและกรีดร้องไปที่ผีมาร สิทธิอำนาจของเราในพระนามของพระเยซูต่างหากที่จะทำให้มันออกไป ไม่ใช่ขนาดของเสียงที่ใช้ในการอธิษฐานเพื่อปลดปล่อย

จงจำไว้ว่าความสามารถในการขับผีออกไป ไม่ใช่เครื่องหมายที่แสดงว่าผู้นั้นเป็นคนฝ่ายวิญญาณ ดู มัทธิว 7.21-23

5. ห้ามผีมารไม่ให้กลับเข้ามาอีก นี่เป็นส่วนสำคัญของคำอธิษฐานเพื่อการปลดปล่อย

“เมื่อพระองค์ทรงเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสสั่งสาวกสิบสองคนว่า “อย่าปล่อยให้พวกคนเหล่านี้ไป เราสั่งเอ็งให้ออกจากเขา อย่าได้กลับเข้ามาอีกเลย” (มาระโก 9.25)

6. อย่าเสียเวลาพูดคุยกับมาร เพราะมันอาจลำแดงตนเองผ่านทางคำพูดได้ พระเยซูทรงตำหนิว่ากล่าวมารและบอกให้มันเงิบ (ลูกา 4.34-35) จำไว้ว่าการสนทนากับมารเป็นสิ่งที่อันตราย เพราะว่ามันมีวิญญาณแห่งการล่อลวง

7. อย่าให้งานรับใช้เป็นการแสดงออกเพื่ออวดและพยายามดึงดูดใจคนมาดู เมื่อพระเยซูเห็นกิจการของมารว่าดึงดูดคนเข้ามา พระองค์ก็หยุดการกระทำของมันที่แสดงออกโดยวิญญาณที่ชั่วและขับมันออกไป

**“เมื่อพระองค์ทรงเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสสำคัญใส่โครกนั้นว่า
“อ้ายผีใบ้หูหนวก เราสั่งเอ็งให้ออกจากเขา อย่าได้กลับเข้าเขาอีกเลย””** มาระโก 9.25

8. อย่าพยายามขับผีให้ไปนรก พระเยซูและสาวกของพระองค์ไม่ได้ทำเช่นนั้น เรามีสิทธิอำนาจในการผูกมัด ปลดปล่อยและขับผีออกเท่านั้น

การพิพากษาครั้งสุดท้ายของมารจะต้องเกิดขึ้นในอนาคต มารบอกแก่พระเยซูว่า

“ท่านจะมายู้งกับพวกเราทำไม จะมาทรมานพวกเราก่อนเวลาหรือ” มัทธิว 8.29

9. งานรับใช้แห่งการปลดปล่อยผู้ที่ถูกระทบโดยอำนาจของมาร ทำได้ระหว่างการนมัสการปกติในคริสตจักร งานรับใช้เช่นนี้ไม่จำเป็นต้องทำในเวลาส่วนตัวเท่านั้น แต่เป็นงานรับใช้ที่มีคุณค่าของคริสตจักร

พระเยซูทรงรับใช้ต่อผู้ที่ถูกมารครอบครองโดยเป็นส่วนของการนมัสการปกติ (มาระโก 1.21-25) อย่างไรก็ตามไม่จำเป็นต้องคอยจนกว่าจะถึงการนมัสการปกติ เพื่อจัดการกับอำนาจของ มาร พระเยซูทรงนำการปลดปล่อยมาในเวลาและสถานที่ที่คนเหล่านั้นเผชิญกับมาร

10. งานรับใช้ต่อผู้ที่ถูกมารรบกวนอาจทำได้ทั้งโดยการวางมือและไม่วางมือ

พระเยซูทรงใช้การวางมือเพื่อรับใช้แก่ผู้หญิงที่ถูกกดขี่ด้วยวิญญาณแห่งการเจ็บป่วย ในลูกา 13.11-13 ในกรณีอื่น ๆ พระองค์ไม่ได้วางมือ เพียงแต่พูดกับมาร (ลูกา 9.42)

11. คนที่ถูกขับผีออกไปแล้วควรได้รับการดูแลติดตามผล

เมื่อมารถูกขับออกไป มันจะหาร่างกายอื่นเพื่อกระทำกิจต่อไป พระเยซูสอนว่า วิญญาณชั่วจากไปทิ้งให้สถานที่ว่างเปล่า เป็นอันตรายที่มารจะกลับเข้ามาหาเหยื่อเดิมของมัน พร้อมกับนำเอาวิญญาณอื่นที่ร้ายกว่ามาด้วย

“เมื่อผีโสโครกออกมาจากผู้ใดแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่ก้นดาร์น้ำเพื่อแสวงหาที่หยุดพัก แต่เมื่อไม่พบมันจึงกล่าวว่า “ข้าจะกลับไปยังเรือนของข้าที่ได้ออกมาที่นี่”

และเมื่อมาถึงเห็นเรือนนั้นกวาดและตกแต่งไว้แล้ว

มันจึงไปรับเอาผีอื่นอีกเจ็ดผีร้ายกว่ามันเอง แล้วก็เข้าไปอาศัยที่นั่น และในที่สุดคนนั้นก็ตกที่นั่นร้ายกว่าตอนแรก” ลูกา 11.24-26

ข้อนี้พิสูจน์ให้เห็นว่ามีวิญญาณบางตัวที่ร้ายกว่าตัวอื่น ๆ เพราะว่ามันกลับมากับวิญญาณอื่น ๆ ที่ “ดูร้ายกว่าตัวมันเอง”

เมื่อมารถูกขับออกไป มันก็กระวนกระวายและไม่พอใจที่อยู่ภายนอกร่างกายมนุษย์ การเข้าอยู่ภายในและควบคุมชีวิตของมนุษย์เท่าที่มารจะสามารถ ทำให้จุดประสงค์ที่ชั่วร้ายของซาตาน สำเร็จลงได้

เหตุนี้เองการขับผีออกจึงไม่เป็นการเพียงพอ “บ้าน” ฝ่ายวิญญาณต้องถูกเติมให้เต็มด้วยประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่และการเติมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ควรหนุนใจผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจมารให้เล่าคำพยาน พระเยซูบอกคนผีเข้าแห่งเมืองเกราซาว่า

“จงไปหาพวกพี่น้องของเจ้าที่บ้าน แล้วบอกเขาถึงเรื่องเหตุการณ์ใหญ่ซึ่งพระเป็นเจ้า ได้ทรงกระทำแก่เจ้า และได้ทรงพระเมตตาแก่เจ้าแล้ว

ฝ่ายคนนั้นก็ทูลลา แล้วเริ่มประกาศในแคว้นทศบุรี ถึงเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อตัว และคนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก” มาระโก 5.19-20

การปกป้องจากอำนาจมาร

มีวิธีเฉพาะในการปกป้องตัวคุณเองจากกิจการของอำนาจมาร

การปกป้องที่สำคัญที่สุดคือ การรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เพราะวามารไม่สามารถครอบครองผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่อย่างแท้จริงได้

รักษาตัวคุณให้พ้นจากบาป เพราะว่าโดยความบาปคุณได้ “เปิดช่องแก่มาร” คุณให้โอกาสมารที่จะใช้กิจการของมันมากดขี่ต่อผู้คุณ

จงเติมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิญญาณของมารและพระวิญญาณของพระเจ้าไม่สามารถอยู่อาศัยในภวณะฝ่ายวิญญาณอันเดียวกันได้

จงหลีกเลี่ยงความสนใจมากเกินไปในเรื่องของมาร การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าที่เกี่ยวกับมารไม่ใช่เรื่องผิด หรือหลักสูตรเช่นนี้ที่มีพื้นฐานบนพระวจนะของพระเจ้า แต่อย่าอ่านหนังสือทางโลกหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรทรวงเจ้าเข้าผีเพื่อที่จะเรียนรู้เรื่องมารให้มากขึ้น

หลีกเลี่ยงการติดต่อดิโดกับพอมดมดผี อย่าปรึกษาพอมดมด คนทรง คนดูดาว โหราศาสตร์ ดูไพ่ ดูลายมือ หรืออ่านโหรา

อย่าปรนนิบัติพระเทียมเท็จหรือยอมให้รูปเคารพเข้ามาอยู่ในบ้านของคุณ

“ท่านทั้งหลายจงเผารูปเคารพแกะสลักอันเป็นรูปพระทั้งหลายของเขาเสียด้วยไฟ ท่านทั้งหลายอย่าโลภอยากได้เงินหรือทองซึ่งปิดรูปพระอยู่นั้น หรือนำไปเป็นของท่าน เกรงว่า ท่านจะหลงสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของพินิจเพียงแต่พระเยซูคริสต์พระเจ้าของท่าน

พวกท่านทั้งหลายอย่านำสิ่งพินิจเพียงเข้าไปในเรือนของท่าน กลัวว่าท่านจะเป็นเหมือน ของนั้น พวกท่านจงรังเกียจและเกลียดมันอย่างที่สุด ด้วยเป็นของที่ต้องห้าม” เฉลยธรรมบัญญัติ 7.25-26

สำคัญมากที่จะควบคุมความคิด ลึ้นของคุณ และเลือกเพื่อนอย่างรอบคอบ มันเป็นสิ่งสำคัญที่
เราจะต้องชนะเหนือโลกและเนื้อหนัง

เราต้องใช้ยุทธวิธีทั้งเชิงรุกและเชิงรับเพื่อต่อสู้กับอำนาจของมาร คุณจะเรียนรู้มากขึ้นในบท
เรียนต่อ ๆ ไป

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 12

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำของบทนี้

2. มาร 3 ชนิดที่สำคัญซึ่งโจมตีร่างกาย จิตใจและวิญญาณของมนุษย์คืออะไร ?

3. ของประทานในการจำแนกวิญญาณเพื่อจัดการกับอำนาจของมารมีประโยชน์อย่างไร

4. การที่มารเข้าครอบครองหมายถึงอะไร ?

5. คนที่ถูกมารครอบครองแสดงออกด้วยลักษณะอย่างไร ?

6. การถูกมารครอบงำหมายถึงอะไร ?

7. คนที่ถูกมารครอบงำมีลักษณะอย่างไร ?

8. การที่มารมากดขี่นั้นหมายถึงอะไร ?

9. คนที่ถูกมารกดขี่มีลักษณะอย่างไร ?

10. จงสรุปสิ่งที่คุณได้ศึกษาในบทนี้เกี่ยวกับวิธีการที่พระเยซูทรงจัดการกับอำนาจมาร

11. จงสรุปแนวทางของพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ในบทนี้ เพื่อเอาชนะอำนาจของมาร

คำตอบบททดสอบ บทที่ 12

1. “คือเรื่องพระเยซูชวาวนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วย ฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมาร เบียดเบียนเพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10:38)
2. วิญญาณล่องลอย วิญญาณแห่งความเจ็บป่วย วิญญาณโสโครก หน้า 149
3. ของประทานของการจำแนกวิญญาณที่ทำให้ผู้เชื่อจำแนกวิญญาณที่ปฏิบัติการณ์ในผู้อื่น และเพื่อจำแนกได้ทันทีทันใดว่าคนๆ นั้นมีวิญญาณชั่วกระทำกิจในตัวเขา หรือต่อสู้เขาหรือไม่เป็นสิ่งที่ปกป้องการล่องลอยที่มาจากวิญญาณที่ล่องลอยหรือมูสา คนที่มีของประทานนี้สามารถ จำกλυทธและแรงจูงใจที่ชั่วของอำนาจมารได้ หน้า 153
4. การครอบครองของมารเป็นสภาวะที่วิญญาณชั่วหนึ่งหรือหลายตัว เข้าอาศัยในร่างกายของมนุษย์ และเข้าควบคุมเหยื่อของมันให้ทำตามประสงค์ของมัน หน้า 151
5. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำตอบที่ให้ไว้ในหน้า 154-155
6. การถูกครอบงำโดยมารเป็นสภาวะที่คนสนใจอย่างมากในเรื่องมารซาตาน และลัทธิพอมดมอผี หน้า 151
7. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับรายการที่ให้ไว้ในหน้า 153
8. การถูกมารกดขี่หมายถึง อำนาจมารกดดัน เข้ามาต่อสู้หรือผูกมัดจากภายนอก หน้า 150
9. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 154
10. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 157-160
11. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 160-163

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. บางครั้งพระเจ้าทรงใช้มารเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ ดู 1 ซามูเอล 16.14 และ 2 โครินธ์ 12.7 ดู 1 พงษ์กษัตริย์ 22.23 กษัตริย์อาหับผู้โหดร้ายถูกลงโทษเพราะบาปของเขาโดยวิญญาณมูสาซึ่งพระเจ้าทรงใส่ในปากของผู้เผยพระวจนะของเขาเพื่อนำเขาให้ไปสู่หายนะ มารจะล่อลวงกองทัพของอาร์มาเกตโดนให้ไปสู่โชคชะตาเดียวกัน (ดูวิวรณ์ 16.13-16)
2. อำนาจของมารสามารถควบคุมเหนือชาติต่างๆ เช่นเดียวกับควบคุมชายและหญิง ดูตัวอย่างในดาเนียล 10 เรื่อง “เจ้าผู้พิทักษ์แห่งเปอร์เซีย” อำนาจของมารนี้ดูเหมือนจะรับผิดชอบ กิจการต่าง ๆ ของดินแดนนี้ หนังสือวิวรณ์กล่าวถึงวิญญาณชั่วและกิจกรรมของมันที่เกี่ยวกับชาติต่าง ๆ ดู วิวรณ์ 16.13-16
3. การพุดตลกเกี่ยวกับมารหรือซาตานนั้นไม่ใช่สิ่งที่ฉลาด ดู 2 เปโตร 2.10-11 และเราเองก็ไม่มีอำนาจในตัวเองที่จะตำหนิซาตาน ดู ยูดา 9
4. พระเยซูทรงมอบอำนาจแก่สาวกของพระองค์ให้ขับผีออก จงศึกษาข้อความต่อไปนี้ที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจนี้ มาระโก 9.38, ลูกา 10.17, กิจการ 5.16, 8.7, 16.16-18, 19.11-12
5. จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ซึ่งมีการใช้คำว่า “ครอบครอง” (ภาษาไทยใช้คำว่า ฝัง) มัทธิว 4.24, 8.16, 28.33, 9.32, 12.22, มาระโก 1.32, 5.15-18, ลูกา 8.36, กิจการ 8.7, 16.16
6. พระเยซูทรงถูกบีบบังคับ แต่ปราศจากบาป อิศยาห์ 53.7 เมื่อเฮเซคียาห์ถูกกดขี่ เขาขอร้องพระเจ้าให้เป็นผู้รับรองเขา ดู อิศยาห์ 34.14

พระเยซูทรงรักษาทุกคนที่ถูกกดขี่จากมาร กิจการ 10.38

จงศึกษาต่อไปเกี่ยวกับการกดขี่ต่อไปนี้

โดยคนโหดร้าย	-	สดุดี 17.9
โดยศัตรูของเรา	-	สดุดี 106.42
โดยคนเย่อหยิ่ง	-	สดุดี 119.122
โดยคนร่ำรวย	-	ยากอบ 2.6
7. คนหลงหายเดินในทางเขาเองแทนที่จะเป็นทางของพระเจ้า - สุภาพษิต 14.14

จงศึกษามากขึ้นเกี่ยวกับการหลงหาย โดยทบทวนถึงการหันหลังกลับหรือหลงหายของอิสราเอล - เยเรมีย์ 2.19, 3.6-22, 5.6, 8.5, 14.7, 31.22, 49.4, โฮเซยา 4.16, 11.7, 14.4